

Magávalragadó látvány a Vylyan Pincészet teraszáról lenézni a szőlősorokra, ahonnan a szépen gondozott növények végigvezetik tekintetünket le egészen a Kisharsány irányába kinyíló, hegyek és dombok övezte medence felé. Ennél már csak az szebb, amikor latin dallamokat sodor a szél felénk, amely egy közelünkben játszó jazz együttes programjának a része. Kubai énekesnő próbálja mozgatni a terasz előtt helyet foglaló közönséget és lám, a magyaros lendület találkozik a kubai ritmusvilággal, még a „Jazz nagykövete”; Elsa Valle is meglepődött az eredménnyen.

A zene hangjai mellett óvatosan „becserkészem” Megyer Mártát, aki idei alkotása mellett állt. A művésznő tavaly nem a 250 literes „kategóriában” indult, hanem egy régi ízekre szedett ászokhordóból készített hatalmas szobrot a pincészet bejáratánál. Az idei műve a „versenyméretből” került ki, nyomokban még látható, hogy vörösboros hordóként szolgált valaha.

A Donga-rétegek nevet viselő alkotásáról kérdezve elmondta, hogy ismét a szerkezet csodálatos ritmusa ragadta magával. Ezért láthatók a hordón egy szétszedett társának applikált részletei. Történetesen a hordót alkotó elemeket faragta meg és mozaik berakással díszítette. Az „alaphordó” is kapott véséseket és színezést, ettől kicsit misztikus és az afrikai törzsi művészetekre jellemző hatást ért el. A mozaik kissé ellensúlyozza mindezt, de a külső szemlélőben a rátétek kardmarkolatszerű archaizáló faragásai ismét a múltba repítik vissza a műélvezőt.

Megyer Anna beleszeretett a hordókba, ezért nem kérdés, hogy a következő évben is fog pályázni, ötletei vannak, de igazán ezeket csak jövő ilyenkor szeretné közzétenni.

Ördökatlan a teraszról

Írta: Bereczki Lajos

Közben Ella Valle csodás hangjára befejezzük a beszélgetést, megegyezünk abban, hogy az élet kellemes a Vylyan terasz környezetében, amit már csak egy pohár helyi borral lehet megkoronázni, itt az ördögszántotta hegy tövében, ezen a csodálatos fesztiválon.